Άμεση απελευθέρωση των 2 προφυλακισμένων για την επίθεση στον πρόεδρο της ΓΣΕΕ

Στις 31 Γενάρη πλήθος ατόμων επιτίθεται σε αυτοκίνητο στο οποίο επιβαίνει ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ Χ.Πολυζωγόπουλος.
Η επίθεση στον αρχιρουφιάνο θα βαπτιστεί άρον άρον από τα ΜΜΕ "δολοφονική" ενώ σε μια νύχτα ο Πολυζωγόπουλος θα αναδειχθεί σε νέος "Λαμπράκης". Οι μπάτσοι για να πράξουν το έργο τους συλλαμβάνουν και έπειτα προφυλακίζουν τους Ν. Κουνταρδά και Σ. Μαλινδρέτα.
Ο Πολυζωγόπουλος ως "εκπρόσωπος" των εργαζόμενων τα τελευταία 10 χρόνια έχει αναλάβει το ρόλο της διατήρησης της εργασιακής ειρήνης. Όπως κάθε πρόεδρος της ΓΣΕΕ έχει ως τελικό στόχο το καπέλωμα κάθε αγώνα που μπορεί να έχει ριζοσπαστικά χαρακτηριστικά, την εξημέρωση και συνέτιση των πιο ακραίων αντιλήψεων περί εργατικών αγώνων και φυσικά για να μην πάνε και όλα τα εξαργυρώματα χαμένα δεν μπορεί παρά να έχει ως αντάλλαγμα το βουλευτιλίκι.
Μια ΓΣΕΕ που είναι πιο πουλημένη στα αφεντικά και από την ίδια την έννοια του πουλήματος. Μια ΓΣΕΕ που έχει ταυτίσει τα συμφέροντα του Συνδέσμου Ελλήνων Βιομηχάνων (ΣΕΒ) και ζητάει από τους εργαζόμενους θυσίες και κατανόηση για να αυξηθεί η παραγωγικότητα! Και όσο κυνικός γίνεται ο πρόεδρος του ΣΕΒ Κυριακόπουλος όταν λέει "εμείς βιομήχανοι είμαστε και στόχος μας είναι η αύξηση του κέρδους" άλλο τόσο ρουφιάνος γίνεται ο Πολυζωγόπουλος που κάθε χρόνο ξεκινά με 10% διεκδικήσεις και καταλήγει στο γνωστό 3% και αν.
Για να μην μιλήσουμε για την ανασφάλιστη εργασία, και την εκμετάλλευση μεταναστών, την εργασία ανηλίκων ή τα εργατικά ατυχήματα. Θυμάται κανείς οποιαδήποτε κίνηση της ΓΣΕΕ για όλα αυτά; Όταν όμως κάποιοι εξ-οργισμένοι πλακώσουν στις φάπες τον πρόεδρο της ΓΣΕΕ ψάχνουν για δημοκρατίες και κουραφέξαλα.

Τραμπούκους λένε τα ΜΜΕ αυτούς που επιτέθηκαν στον Πολυζωγόπουλο και στο υπερπολυτελές αυτοκίνητο του (αλήθεια με ποσά μεροκάματα το αγόρασε;). Για τα ΜΜΕ τραμπούκοι δεν είναι οι μεγαλοεφοπλιστές που πνίγουν μαζικά ανθρώπους για να κερδίσουν κι αλλά, ούτε οι υπεύθυνοι 200 δολοφονιών εργατών κάθε χρόνο στα γιαπιά, στους δρόμου και στα μεγάλα έργα.

Αυτή την ανάπτυξη μας προσφέρουν ΓΣΕΕ και ΣΕΒ στον κοινό τους αγώνα. Μια ζωή εξαθλίωσης με μεροκάματο 25 ευρω τη μέρα. Μια ζωή ανασφάλειας ,με τον μπαμπούλα της ανεργίας, το καλύτερο όπλο του καπιταλισμού που ακόμα και η ΓΣΕΕ ονομάζει "πρόβλημα". Μια ζωή με νεκρούς και σακατεμένους εργάτες που ούτε από μακριά δεν θα δουν το νοσοκομείο που νοσηλεύτηκε ο Πολυζωγόπουλος.

Και φυσικά κάπου εδώ μπαίνουν κανάλια και εφημερίδες που βλέπουν πιθανότατα τον εαυτό τους στη θέση του Πολυζωγόπουλου ως "αδερφές εξουσίες", ως ισοδύναμα στηρίγματα του δημοκρατικού εξαπλωμένου φασισμού, φρόντισαν να δείξουν πως είναι άξιος ο μισθός τους. Το μακρύ χέρι των μπάτσων που λέγεται δημοσιογράφοι μας παρουσίασαν έναν Πολυζωγόπουλο που "αργοπέθαινε" !!, και άλλες τέτοιες τραγωδίες που ξαφνικά πλάκωσαν το εργατικό κίνημα… Σε λιγότερο από 24 ώρες ο Πολυζωγόπουλος ήταν περδίκι και κολλούσε ένσημα αγώνα μπροστά στις κάμερες. Το αίσχος της δημοσιογραφίας συνέχισε όπως την περίπτωση των 3 (Καλαιτζίδη, Καρασαρίνη, Ασπιώτη), όπως στην περίπτωση της ληστείας στην εθνική τράπεζα και την σύλληψη του Γ. Δημητράκη, έστρωσαν το χαλί για την αστυνομία. Για ακόμα μια φορά απαίτησαν συλλήψεις και τις είχαν.

Ποιους; Δεν έχει στην εποχή μας και τόσο σημασία. Γιατί και αν δεν είναι ένοχοι, θα φροντίσει το κράτος να τους κάνει. Και πλέον έχουμε φτάσει στο σημείο να μην το νοιάζει καν ούτε και αυτό. Ένα κράτος που απαγάγει μετανάστες όποτε γουστάρει, παρακολουθεί όποιον γουστάρει που πυροβολεί όπου και όποτε γουστάρει, που το κυριότερο θεσμικό του δημοκρατικό του στήριγμα είναι τα Μ.Α.Τ, δεν έχει καν ανάγκη να αποδείξει τίποτα.

Σε αυτά τα πλαίσια συλλαμβάνονται οι Σ. Μαλινδρέτας και Ν. Κουνταρδάς. Για τον πρώτο ο δικηγόρος του αναφέρει πως πρόκειται για άνθρωπο με ψυχολογικά προβλήματα. Ο δεύτερος ανήκει στον αναρχικό χώρο και φυσικά ως τέτοιος θα πρέπει να θεωρείτε ένοχος εκ θέσεως. Ο ίδιος έχει αρνηθεί οποιαδήποτε συμμετοχή του στην επίθεση.

Όταν η ταξική σύγκρουση αιώνων έχει καταλήξει να αντιπροσωπεύεται από τις χειραψίες και τα δείπνα Πολυζωγόπουλου-Κυριακόπουλου, δεν μπορούμε παρά να σταθούμε πέρα και εχθρικά από κάθε αφεντικό και κάθε εργατοπατέρα.

Φυσικά και κατανοούμε την δίκαιη οργή που ξεσπάει ενάντια στους εκπρόσωπους της ταξικής ειρήνης όπως ο Πολυζωγόπουλος. Αγνοεί φαίνεται πως είναι η ίδια η ταξική πάλη που τον χτυπάει, η ίδια που ο ίδιος θέλει να εξαφανίσει.

Άμεση απελευθέρωση του αναρχικού Ν. Κουνταρδά και του Σ. Μαλινδρέτα που κρατούνται όμηροι.

Κανένας όμηρος στα χέρια του κράτους

Κατάληψη Terra Incognita